

TRIDEEENES

Gener

gelarner

1/10

Per reis la tarda creix, el fred neix,
i deu ser així, però no aquest any,
migdia temperat, disset graus tebis,
va ser també ahir, i el preveuen per demà,
el comandant hivern mana, tanmateix,
que les nits siguin per tremolar;
i la roda de les llunes i dels sols fereix,
i infanta una anyada nova en què estimar.

Cavalcades amb reis immortals,
tres màgics habillats festegen els carrers,
fins als vuit anys els oh! descomunals,
lloats siguin tots aquests dolços mentiders.

Cada pare un infant sobre l'espatlla,
cadascú rememora un temps llunyà,
cada mare ofereix una nostàlgia,
cada adult ha intentat de progressar.

genedrís

11 a 20

A migdia el fred ha reulat,
ha omplert la plaça de badocs,
ha eixit el carrer per als vianants,
vells, mares, àvies i ulls de groc,
lenta invasió incruenta d'emigrants;

treva d'hores, sense cuirassa,
abans que el vent i l'horabaixa,
desfermi implacable l'hivern rampant,
abans que la dècada començada,
el nom dels vencedors, i ho digui clar,
mestís o no, proclami demogràfica.

L' illa continent es nega, immensa,
la gent a les antípodes pateix estralls,
al nostre fortí-europa se'ns ha pres la renda,
el diner fuig , l'àgora menteix, el somni esclatat.

genviher

21 a 30

L'avís fou cert, les nits gelades,
l'angina de pit traïdora, d'un gran proper,
-sembla propici l'hivern per a la dalla-
i d'un personatge massa jove i honest.

El vint-i-dos ha vingut rude, contundent,
l'hivern , ja es aquí, saludem la mort,
que ens porta de lluny, aparent,
sota quines ales, renaixerà l'amor,
vuit taüts blancs ha deixat el vent,
cicló imprevist, divendres de dol,
invisible i veloç la dalla rabent,
i abans de tres dies, el sol
la tendra natura ja no serà cruel,
però uns pares orfes,
des d'ara berenaran sols.

Si almenys, d'aquí a un temps,
sabéssim ells, jo i tots,
sota quines ales o disfressa,
sota quin rostre renaixerà l'amor,
si d'aquí un temps sabéssim,
si allò que passà, aquell dia roent,
tenia un sentit, -ens va cremar el cor,
ens va glaçar el cos,
i mitja eternitat després-
de nou, faríem rodolar el món
si almenys d'aquí a un temps,
entenguéssim que hi havia un sentit,
aparent,
tancat , i només a estones vertader,
en el dol, i en la mort, i en tornar a saludar el sol.

Que l'espera sigui plàcida i plaent,
de les nits en silenci i quietes,
gelcuit letal, albares inclements,
dels propers verds, dels desitjos,
i de primaveres resplendents.

Febrer

febredís

1 a 10

Benvinguda per a aquesta pluja tímida,
lenta, continental,
ditades rítmiques damunt la galeria,
nocturn punteig musical,
-händel aquàtic , xapolleig en harmonia-
al nostre clau intens reconciliat,
llençols radiants i nets, ànsies humides,
pells netes, to beige vellutat
buidor,olors,turgència, dins el meu cap;
fora els murs, tongades líquides,
de temperades benaurances,
de fertilitat per als bancals.

Dotze, tretze graus la tarda festiva,
núvols ascètics, discrets, descomunals,
sol perfecte de febrer,
la nit mullada, tebior durant el dia,
horitzons alleugerits,
-èpics van ser-, van ser adolescents,
-lírics quan siguin recordats-;
cau i net, en endavant els presents,
seran per a mi, però calmats,
càlids, familiars, rics de plors
i de rialles ,
èpica escassa, serenor,
plenitud, rutina i petonets, i a cops,
de tant en tant, felicitat.

ferbresser

11 a 20

S'està blanquejant , com va ser previst,
cant de cigne d'aquest llar hivern,
ametllers i mimoses eleven els sentits,
un febrer arrapat a la pell,
-tot esperant qui ens absolgui per dins-
o amb fred rúfol, o amb sol de rovell
-tot esperant qui ens rescati amb els dits ,
amb complicitat suau, amb tendres...¿amor?-

S'està refredant, va ser anunciat,
confirma el canyís onejant els penells,
vigilant que sigui madur el brollador,
l'ull esmolat de pagès, escrutant el cel.
La mà invisible que ha preparat l'eclosió.
darrers compassos d'un vals hivernal,
comiat dels dies que enyoren el sol,
l'ànima submisa s'ha deixat amara,
quan s'acabi febrer tot serà ...cançó.

Ara sí ve a quedar-se,
ple de llum i fins a les sis,
innocu, vigoritzant, incansable,
pot provocar melangia als esperits,
que no tingueren en la infància, on amagar-se.

fesbrullat

21 a 28

Neva flocs ínfims tres minuts
damunt l'asfalt platí / plumbós
ni el sol es pren el temps d'eixir
i rere els núvols safrà, a les set en punt
pot veure's un bocí de mar, blau terròs
abans que el vespre xucli mandrós la llum.

Cap gregal, ni tamborinada; no és fred intens,
res és extrem ni peculiar,
però a fora no hi ha quarts acollidors,
i ressona el respecte humà ancestral
tan punt el sol ja no hi és, just mateix que és fós.

Rúfol, fred emboscat dos dies,
després un altre de clar i fred,
i l'endemà altre cop espai pels núvols,
l'aire és com la mirada d'un ver amic,
clar, punyent, sincer.

Frescot, assolellat, esbullat,
nou graus a les quatre de la tarda,
quasi un risc , ser prop de les espenyes,
impetuós embut quan les ràfegues no amainen;
si és així en els camins de laietània,
deu ser fesbrullat desfermat empordanenc;
el sol va insistint un minut més,
i a cops de tebior pentina el blau marí,
negres neoprens malden a mongat,
damunt la taula, rèpliques casolanes
dels surfers indòmits hawaïans.

Març

marsada

1 a 20

Març marçot que titubeges,
ja s'entrelluca el final àrtic,
sol de març, sol balsàmic,
sol passejo, sol a les quatre,
massatge amorós la pell desperta,
vora la llera del riu besòs
últims dies d'abric i mocador.

La carícia d'un nen,
un massatge al cabell net,
un bes mig manllevat,
una carícia esquena avall,
una relació d'aprenentatge;
veurem encara pluja germànica
abans que acabi la tridesena,
i uns núvols de mar embravida
com dins un llenç d'impressionistes.

Neu com pasta gaudiniana,
el desig a ran de pell,
el cos busca la festa,
dies de vacances estrangers,
repòs actiu vora del pubis,
plaer rodó, cremós, acompanyat,
a l'interior la pell de l'altre,
a fora, tones de neu
envolten el poblat,
reserven rius arreu
i ens guarden de tot mal.

marseric

11 a 20

Muntanya, neu, fusta de granja,
envellida lletra gòtica,
rösti immemorial de vaquers,
silenci, sopa calenta i
bratwurst al refugi eficàcia helvètica
i un sol káiser sobre tota, totes
les figures romanx parsimonioses;
avets emergents, destres, esmolats,
cabanes en ziga-zaga, amb txapel.les
pacíficament blanques esponjoses,
silenci puntejat: la mallarenga,
l'acer cablejat telecadira,
i el xiscle xalest xiroi , d'un xiquet,
esquiador novell, joia pura, festa.

Hi ha hagut espurnes de primavera,
temperat, quan durarà,
present sublim i el futur és zen,
regal per al pare, dies de glòria.

marmesud

21 a 31

Les primers mates d'herbam s'arrapen
als vorals, verd impacient
escaquegen l'ocre general,
-imagino el poetaartur rimb... maleït
prefigura sensació:
"aniré lluny, ben lluny,
feliç com amb una dona"-
inviten a l'enyor.

Que plogui sense estrèpit,
que ragi per als pantans,
al preu de tardes grises,
que revisqui la canalera,
i el neteja parabrises.

S'obre ja el cel mediterrani,
sobra ja l'abric blau marí,
la porta del port olímpic és plena de sacsons,
skates, bicin, jogging i patins,
rossos avançats en sexe, amnèsics de valors,
horaris adaptats, bus turístic,
la ciutat de bars, cels, ones pels saxons.

Abril

absitrer

1 a 10

Una abraçada quasi maternal,
un clau sincer, furtiu i pecador,
una palla parella plena,
l'encaixada que sempre es desitjà;
una carícia, desconeguda finor,
un massatge inexpert i genial,
una llenca de temps d'inèdita tebior,
una llera tendra de passió fluvial,
una llesca de cel d'infinita dolçor.

Davant de mi mateix la immensitat,
d'un vertigen de records,
d'una incrèdula increïble escalfor,
perquè un -ni mai- esperat benestar,
que ni es va atrevir en la imaginació,
era a punt de ser, fer-se veritat.

abrisell

11 a 20

La busca de les hores que avancen,
la burca benigna que res no tapa,
el comiat definitiu de les gebrades,
l'alquímia sàvia del druida,
la boira desfeta i enfonsada,
el retorn de la formiga,
la diürna assolellada,
l'acupuntura encabida,
la plena forma desvetllada;
l'al·lèrgia de primavera revestida,
l'ànima a la fi esclatada.

Panoràmica d'oli holandès,
des del parc central, al mar
núvols normands damunt la ciutat,
llum immòbil de cel irlandès;
plataners fràgils d'abril,
verdegen minuciosament,
i el dia següent amb un petit ruixat,
la primavera humil i encisadora,
inicia el festeig amb els sentits,
i esmolen els plaers senzills
els reals, desitjables, i, ai!
només a cops, desitjats.

abriseda

21 a 30

Abril, abriseda t'emportes vida a pleret,
sotmets, capcots, el rei i el bon temps,
refredes l'emprenedor, l'exigent,
i alteres bipolars, sensibles o dementes.

Acaba abril, amb dies de sol temperats,
cels blaus monet d'antibes, i alleugerit,
canvis, de no ser a ser , de terròs a verd,
vitals, esperats a l'hivern amb delit,
llunyans, amb l'aura inaccessible;
abril intens, tot és provisional,
la marmota tempteja l'invisible,
els darrers dies humils cedeixen,
el més de maig, salvatge controlat,
refundador, resolutiu,
sang calenta i prescripció de llibertat;
que sigui almenys vera la dita sàvia:
que sigui bo l'estiu, verd el sòl, net el país.

Maig

magrial

1 a 10

Sobri com el saüc vell,
que amb aigua prou en te,
dies fèrtils de pluja calma,
fecunda , europea, llarga,
lluu la teula, l'asfalt és plata,
i exòtic creixerà verd als vorals.

Mes magnífic, colossal,
verdós, solidari, engrescador,
narcòtic de joia o ansietat,
generós fenomenal,
fantàstic d'excel·lència,
natura desbordant,
temperatura al dente,
al punt mig de queixalada,
gaudi amb Rimbaud,
passeig amb Monet,
primavera dels sentits,
de blau feréstec vora el mar,
de 20 °C meravellosos,
de volguda roba escassa,
elegant festí de carns,
aquests dies, aquesta terra,
guanya segur sense fer trampes.

margalli

11 a 20

Mitja tarda, mig maig...
grinyola el gronxador,
el nadó engoleix la fruita,
el germà aixeca pols,
vigila el pare la mare,
el pare rep indolent,
la carícia helidelsol,
el banc vell apunta,
cap a l'absis empedrat,
d'esquena al xalet ben abellit,
el soroll d'alguns vehicles,
l'autobús umbilical amb la ciutat,
un nen rellisca i plora,
uns ocells volen a ran;
els ulls closos, res més no cal,
unes engrunes de placidesa,
per vint-i-cinc segons , felicitat.

És el temps perfecte per a les vacances,
barcelona és acollidora i celestial,
el maresme la cirera del pastís,
la costa brava els set vels que dansen,
i a mig europa el silent verd és paradís.

maragdí's

21 a 31

Perfecta floració de les cireres,
torna càlida de l'ametller hivernal,
maig esplèndid de 22°C,
30% de sequera i humitat;
com abans, posem per cas,
com els prats impressionistes,
maig on senyoreja el verd il·limitat,
a les ribes, vora l'asfalt,
als lledoners, a les rieres,
i als jardins que s'han cuidat.

Prop de les nou, s'allarga el dia,
res no és urgent, no hi ha maldat,
el crepuscle llisca,
s'atura el vespre, per uns moments,
maig perfecte, sol tebi i juganer,
a cops el món és molt menys cruent.

Juny

juvenyard

1 a 10

Comença la pela del suro:
que puntegi plovisquejant,
que llampurni sobre aquesta tramoia,
juny de cels constants,
i una revolta teatral i molla.

Tebior arreu, líbido afuada,
estiuet concentrat a migdia,
plàcida *tremperatura* en graus,
volcànica en desig,
pells imaginades, negres,
pàl.lides , orientals,
algun vici col.lectiu,
bafarada blanca, l'escuma en la mar brava,
retorn a terra ferma,
aplacada la turgència,
juny agombola suau, somnolent,
repòs càlid de tant d'hormona.

Quatre gotes, calor i pols i aigua,
benvinguda de l'estiu,
comiat de la mesura,
apoteosi del coll obert,
la xancla i el bronzejat,
que ens sigui pla de lleugeresa,
i humil per retre'ns vassallatge,
el temps proper canicular.
Terròs, ginesta i pi,
matoll i olives, el paisatge.

jugraner

11 a 20

L'olivera abeura en la pluja de mig juny,
el verdet va arrapant-se delitós a l'escorça,
s'obre el gerani amb roig al regal que ve de lluny,
de sant armand, regalim com dits de jove esposa;
la gespa creix, escampa la fronda inversemblant,
no sona, encara, el brunzit negat de la cigala,
però la vida cova deliciosa en els prats,
ball quiet de les cuques, latent pessebre a escala.

La balada del sol als bancals de la carena,
pren el comodí a la baralla, i allarga el jorn,
joc dels mesos, i mil vint instants de vida plena,
trivials per a les faveres, s'enramen els segons;
de nit, la lluna fa el ple, titil·len mar i calma,
complaguda amb anys al foc deutor de montsegur,
-els homes purs-, revela presagis, revetlla de cendra,
juny amarga libacions, vint glops a cadascú.

junestium

21 a 30

Revetlla mescla d'expatriats,
veïns d'arreu,
pells en gradació, bronzes diversos,
baix el sol minvant
sota la lluna plena,
soroll i mentida, nit de Sant Joan,
xafogor, esclat, glops de cervesa,
xaloc, pausa i microfelicitat.

Nit de Sant Pere al barri, festa
la sardinada llisca pels narius,
lluna plena, racons foscos, pigues,
músculs estriats, frecs primers furtius.

He vist a deshora mileuristes,
l'últim del mes, la tenda tancada,
adherint rebaixes damunt els vidres,
demà els imbècils aniran de compres,
sense necessitat, per avorriment;
he vist joves sense embuts, deslliurats,
més estables, i sincers, aparentment,
guardant les formes, volent-se rebolcar?,
exercint mil·lenària estratègia subtilment.

Juliol

1 a 10

Juijock

Llampurna avui!!, benvingut mes d'aridesa,
gotes grosses, llamps a l'ample, olor de moll,
pluja esparsa, dia u, rec per l'olivera,
s'ha esbargit l'aire, l'ànima desionitzada,
el cap clar, el cor batent, la musa pessigolleja:
que vingui el grec, i nits d'estiu a la intempèrie,
elevem l'esperit, i desvetllem la música a dolls,
savis àcrates de segle vint, en viatge permanent,
ompliu de ritme , -i fum- , els solcs mentals
soneu de nou, i no moriu, clàssics ja, vells rockers;
una orgia de geni, de sons i de cadències,
bacanal de himnes, ritme, rebel·lia i rock,
ja ho sé , només acords , per a il·lusos, cap solidesa,
ja ho sé, lletres i acords, només, ... o no. A cors.
Cors replens d'àtoms de benestar,
cors de música, indrets amb calidesa.

11 a 20

juleana

Fou tòrrid, bergant, es recorda misteriós,
el sabíem olímpic, i nostre com la sega,
verd, vermell i groc, meló, préssecs i albercoc,
per a la collita, a pagès, cremava hostil la terra.

I ara se'ns presenta plàcid i suau,
tranquil.la morositat que ens convida,
gaudir l'ombra del til.ler en pau,
descobrir com és de perfecte un migdia.

El soroll d'una síndria quan s'esquerda,
l'estridència inútil de les cigales,
el regust de samfaina amb fines herbes,
la tensió eròtica, junts, platja i migdiada.

21 a 31

julinsard

Un jorn més fa el sol, au, adéu-siau,
enguany la canícula és a redós,
ni ha caigut a plom ni ha enfilat els trenta graus,
s'ha mostrat discret, lleuger i seductor.

No falta la tempesta amb gotes grosses,
clos el portó i a recer dels llampecs,
en gris els camps, els tolls, veure la mar grisa,
quan se'n vagi, la terra molla i l'aire fresc.

L'any que vé, serà implacable com un forn,
vesprada espessa i molla, regalim de suor,
lent el moure's i el passejar, lent i xop,
com la camisa blava del poli perdedor.

Agost

1 a 10

agferragós

El joc ara ja és fet, els prats verdegem,
esperen el crepuscle els àtics blancs,
s'encén la teula roja a la provença,
enlluerna el mar quan tremola suau.

Sol, sol sorra, sol i aigua,
festí de carns a la platja,
insòlit però silenci estrident,
multitud, netedad i discreció.
tolerància tèxtil i nudista,
displicència, i canícula amb plaers,
infantils: gelats, aigua, arena i llibertat,
adults: plaers dels cossos, ancestrals,
vi negre, orenga i farigola sobre els plats,
melò a l'obac de la terrassa,
turgència a les pells, i temps fugit escolat.

11 a 20

agrosal

Descarrega curt el nuvolam,
cel monet al matí, cabdell
de cotofluix s'esquincen
cel setembre de les espenyes,
ni crits, ni grills, ni fills,
mar calm, ras, blau tard,
la tarda s'escapa pels turistes,
aquí agraïm la molla dama,
agost inversemblant,
es manté tebi, humit, espartà.

Va allunyant-se ja enguany a cops de pluja,
incrèdul, cap a l'oblit, envejós,
vespres grisos, terra molla vençuda,
molt poc august, selvàtic, sense sort.

21 a 31

agiormell

Petits oasis mentiders en la pleiade,
estrelladamm i rebolcada,
de pell resseca i enfosquida,
d'ànsia d'aire i alenada.

Granissat de cafè, són mitges vacances ,
orxata , i la rambla vesteix un festival
mig mes, penja el paradís d'una nansa,
i la posta ens recorda tot el que es va acabant.

Setembre

1 a 10

Sevinyar

Aigua que ennuega el maresme,
-presses al carrer, fang per a tots-,
fereix l'estiu , nodreix setembre,
ralenteix el trànsit, el tren, els records,
cobreix pensades repetides, ermes;

la vinya reivindica la infància i la puresa,
el raïm ambre, el reflex sobre el moscatell,
passat estrany, fals, fixat en to color de sèpia,
enyor de mesos que ara, distants, els creiem bells;

refarem col.leccions per endollar la rutina,
passar pàgina a la mandra, al caos balancí,
fascicles, tallers, promeses noves fent tentines,
seeger sessions, morrisson, bob dylan dos mil sis.

11 a 20

Sedambre

Ahir va començar sense límit aparent,
abúlia grisosa, cel plà, llindar confús,
talment un tel tal d'avorriments immaculat;
per retornar avui al contrast d'ombres i colors;

És temps ja de comiat de préssecs i melons,
del vermell verolós d'una síndria esquerdada,
-la torna d'un estiu rampant, diürn, abrusador,
despietat, candent, plúmbic, embriac de solanes-.

Per això, benvinguda aigua per revifar els llaurons,
i, per fer tèbia la vetlla del vint-i-dós,
ben trobada, per sedar la set d'ambre a tardor,
per dir adéu al sol beix i groguent de sant Ferriol;

per traspasar a balança, fosa la d'un mes verge,
i encarar el vint-i-ú, jorn peatge dels burots,
per finir sedambre, i tres quarts de feina feta,
estiuet de teló tancat, orgullós i mort.

21 a 30

Setimbrac

Humitat alta, densa, suor a pleret i mosques,
vuitanta i vint-i-cinc, i és el sol mig adormit,
de graus ideals , percentatge en excès de gotes;
-sol, i més dies de sol, l'any darrer no fou així-;

però enguany, fins i tot rumb al sud aspre i ressec,
plugim, els vinyars esborgeixen arreu els verds,
C32 l' heura s'arrapa sobre el garraf,
pineda espessa, molsa, alzines emergents,
un xàfec de més i s'empassen la cimitera,
verdor compacta, tofuda, atapeïda a rebentar;

seria sol a la cara , acollidor com la gespa d'un camp nou,
hauria de ser fins al crepuscle passejar,
vint-i-set de tebior, quaranta-cinc gens xafogós,
tardor primaveral, percentatge celestial;
proporció àulica, prodigiosa previsió
abans del dia trenta, ha de descarregar.

Ara sí, ja el sol només tendreja, temps de protegir,
s'acaba a ritme lent l'exterior atemperat,
calidesa ,una peça més de roba per elegir,
i un savi avís, el que és fora no ha d'entrar.

Octubre

octeandre

1 a 10

Primers d'octubre, ahir plovisquejà
avui escalfa el sol,
40 d'humitat i 27 graus,
són les cinc de la tarda,
el cel és blau-blanc, divendres,
el decorat perfecte, res més a desitjar,
tebior carícia quan la pell ho necessiti,
ajagut al llit les fixacions vant donant voltes,
circulen com carrussel, cruel com atzucac,
la vergonya per la pròpia incompetència;
l'alçada enorme de l'odiat pare,
la dispersió repetida sense sentits,
el temps enemic fins a les set,
l'ansietat, la por, la depressió;
però avui no és temps , sinó de tendre,
de l'octubre tendre que ens han regalat,
davallada molt suau agombolada,
per dir adéu a l'estiu poc a poc.

octrellós

11 a 20

Unes quantes coses fàcils,
un migdia de circ de crac al parc, on el sol festeja,
unes quantes coses fàcils , i simples,
una menja quan hi ha gana, una pell bruna quan hi ha zel,
una sombra amb gespa neta, i mirar de lluny, plaer excèls.

Ahir sol tarragoní, net, blau , sec, deslliurat,
avui núvols irlandesos, compte s'esfondra el cel,
en tot cas, tebior tardorenca, migdies primaverals,
són les quatre, vint-i-vuit, trenta per cent;
realment caldrien d'altres paradisos, a-naturals?,
„hi hagué un jardí anomenat la terra“ se n'és conscient?
„lluïa sota el sol com una fruita prohibida“, que n'estem fent?
„on és ara aquesta casa, portes obertes de bat a bat“?
Graciès Moustaqui, per compartir els teus pecats,
i fer-nos menys mesells d'un franquisme negre,
de proclamar-nos lliures , xarnegos i no engabiats,
per somniar-nos parís, la bohemia, i alguns mètèques.

occèlia

21 a 31

Tones de tresors líquids,,
han desbarrat reiteradament
visible la imprudència humana,
vora les rieres del maresme;
fanegues d'aigua convergents
suposen afront pels ingeniers,
converteixen en fèrtils, els dies tardorals,
(la realitat rebaixa l'eufòria,
no plou als cims, nomès a la costa).

Ahir cel per enderroc,
es lleva avui blau i núvols alts,
diumenge matí com ha de ser,
la gent als temples, els uns
a esglèsia , tradició i sentiment,
agombolats per un verb reparador,
els altres , a l'ofici de l'estadi,
onze herois precipiten les emocions,
se'ls delega rauxa i honor.

Acabats els rituals,
en grups, ben integrats,
patates torres, olives i vermut,
i salsa espinaler,
menut oasi setmanal,
teràpia presencial, saber-se escoltats,
semblantment,
continuar ser necessaris, contingents,
temporalment.

Novembre

Nodestrell

1 a 10

Boirós, feixuc amb mal de cap,
-tristor indefinida, grisosa,-
contra un món hostil, dificultós,
amb pressa i guanys, complicat,
a cops,
quan el riu i el curs, a cops,
quan la roda i el rall,
quan la ment i la paraula, en desacord.

Maleït novembre forat negre,
engoleix l'estiu viscut,
per oblidar-lo. Al mig del túnel
les flors de l'ametller , del mal i del bé,
ni s'albiren, odiós parèntesi,
el rescabala, l'evident voluntat
de no perdurar, mes curt que sembla llarg.

Maleïda tridesena, al bell mig de la tardor,
sortir de casa es fa feixuc,
sortir del llit es sent demolidor.
Malgrat tot, aquest primer
cap de setmana és excepcional,
i lluminós , el sol , suau com la platja
arenosa de cambrils als peus.
Els núvols alts, cabells desbullats,
esparsos, sobre el decorat blau pur.

Composició de blaus,
amb definició de llibre,
blau cel, clar, perfecte celestial,
blau marí intens, fosc pur ones enllà.
El vol dels albatros que planegen de costat,
un parell d'hores a migdia de treva i calidesa,
de festa humil , tapes i paella,
dosi minsa de primavera, i resistir
aquest temps llòbrec que tot just recomença.
Demà tot s'haurà apagat,
núvols homèrics ens retrobaran,
mercès si no som aixafats,
si amb pindoles d'oxitocina,
o amb tendresa i carícies,
resistim fins el nou any.

Nublega

11 a 20

Núvols arreu, niquelats, aillants,
com una mare absorbent,
a estones llampurna,
insidiosament,
pena, tristor, com la pròpia veritat,
com una percepció de fracàs futur,
-sota els bon cap de setmana;
que vagi bé,
et compro una participació per Nadal-;
com un rau-rau d'avorriment,
com un cuquet de gran vergonya,
com un tèrmit de covardia,
una oruga d'autoodi,
com un fibló de lassitud.

Dissabte sol, càlid temperat,
diumenge descarrega,
amb ganes, alegrement,
remulla la ciutat,sense malícia,
dia a dia, gairebé
els núvols cometen nepotisme,
res de nou, excepte potser,
perquè no pari el xaragall de mort,
tona de pesar família a tarragona,
tragèdia immesurable, devastació.

Nohaunser

21 a 30

Comença calmat, a dalt,
discret el cel,
amb rostolls de cotó grisós,
però ensenya els ullals,
del fred que vindrà,
discret com passejada
a la llera d'un riu urbà.

Passen els dies,
matí preciós com una avinguda esvelta,
entremig de sicòmors, melena hippie,
beatles de primera fornada,
migdia innocu com un passeig,
vora els plàtans de la diagonal despullada.

Desembre

Dectrimal

1 a 10

Migdia immòbil, suau d'eternitat,
al cel esquitxos de blanc borrisol,
fantasia llisa, meravella d'honors
l'ànima levita, la ment de felicitat;

al tros desborden les oliveres,
a penes una glopada de vent,
escàs càstig a pagès ; força quarteres,
poc botí al rebost, ai!, per a tant de gent.

Però és sobrer ara tot mot de queixa,
ni cal remoure el passat adolescent,
l'ofici i el sou menen la venjança,
freda, dolça i sensible, i ascendent.

Repensar cançons que m'acompanyaren,
crits del pare, la tarda a flor de pell,
reviure l'arbre , l'escorça , la mare,
el pa amb tomàquet, una llonza calent.

Sentir només, respirar, penetrar,
absort, la fredor i la llum, absent,
meditant, afuat per transmigrar,
pletòric, blau i net el firmament.

Defrigor

11 a 20

Hem sabut el treball amb les olives,
plaer físic del cansament,
què importa, festa, atur, o vacances,
si ara l'amo sóc jo, ni amb despit, ni exigent.

Compte amb la boira de desembre
si el dia ja s'allarga, el sol tendreja,
si el núvol tapa i mandreja,
desfermerà el garbí que porta al ventre.

Divendres calella, damunt la sorra,
amb la parella compartim la fideuà,
com de buida la platja, dom d'immòbil el mar,
penso un port llunyà, una parla distinta, un aroma.

El sol acompanya, el joven s'emmiralla,
el grup i la hormona posen a lloc,
un xic de nostàlgia, ai, inventada,
però ni un retret, ja vaig passar el pitjor.

Hem gaudit com a gínjols dels gols,
de l'excel·lència, de la màgia messiniana,
esdevingut mite, sí recordarem el seu nom,
ha trencat rècords, i extasiat la gent blaugrana.

Desdambre

21 a 30

Pel quinze, sant valerià,
el joc és fet, ja es manté la tarda,
i pel vint-i-cinc, pas de pardal,
fret i sol estimats, d'olives curulles les saques;

sant esteve radiant de blau crisàlid,
com ahir; ja és miracle i tradició,
matí de sexe i mandra, passeig amb avis,
barceloneta o bogatell, la platja, i la remor,
xips torres, canya o bitter i bon humor.

I abans que vingui l'home del nas,
temps encara per sentir calfrets, les pors,
la pell, el cor i els desitjos desnonats
l'any que va ser , el que no fou, el buit i tot allò
que el 20XX encertarem a demanar.

I quasi res va ser mesquí, gairebé
a batzegades vam encertar-la
fent moltes esses , recaient
i perfeccionant els errors i les marrades.

Si ens lliuréssim de la culpa ancestral,
si destil·lessim un gotim de compassió,
aleshores, al cor de la nostra divinitat,
la majoria vam lluitar/-nos, bé o no,
vàrem ser imperfectes humans, en arriscar,
vam meréixer infinitat de petits triomfs,
per haver fet, a les palpentes, del lloc viscut, un de millor.